

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v konkurznej veci úpadcu: **C. H. H. a.s., Š. X., X. H., IČO: X.**, o návrhu spoločnosti C. H., a.s., J. X., X. H., IČO: X. na vstup do konania, o odvolaní C. H., a.s. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6K/51/2002 - 561 zo dňa 21. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6K/51/2002 - 561 zo dňa 21. októbra 2011 **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach v konkurznej veci úpadcu C. H. H. a.s. uznesením č.k. 6K/51/2002 - 561 zo dňa 21.10.2011 rozhodol tak, že „nepripúšťa spoločnosť C. H., a.s., J. X., H., IČO: X. do konania na strane veriteľa.“ Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podaním zo dňa 22.02.2005 spoločnosť C. H., a.s. požiadala súd o zmenu veriteľa pohľadávky, ktorú si v konkurznom konaní na majetok úpadcu pôvodne prihlásila L., a.s. B. s právom na oddelené uspokojenie. Svoju žiadosť odôvodnila tým, že úpadcovi C. H. H. a.s. ručila za úver poskytnutý L., a.s. B. na základe úverovej zmluvy č. 350411. Súčasne s tým, ako si L., a.s. B. prihlásila svoju pohľadávku voči úpadcovi, začala viesť voči ručiteľom úpadcu exekučné konania za účelom vymoženia svojej pohľadávky. V rámci exekúcie boli v prospech L., a.s. B. vydražené nehnuteľnosti, pričom výťažok z ich predaja predstavoval sumu 3.821.260,- Sk (126.842,59 Eur). S poukazom na ustanovenie § 308 Obchodného zákonníka a § 7 ods. 4 ZKV sa preto spoločnosť C. H., a.s. domnievala, že v časti pohľadávky vo výške 126.842,59 Eur sa stala novým veriteľom namiesto pôvodného veriteľa L., a.s. B. Na základe uvedeného žiadala, aby súd vyznačil spoločnosť C. H., a.s. ako nového veriteľa s pohľadávkou vo výške 126.842,59 Eur s právom na oddelené uspokojenie. K návrhu spoločnosti C. H., a.s. sa vyjadril veriteľ V., a.s. B. (predtým L., a.s. B.), ktorý uviedol, že v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom Mgr. P. proti ručiteľom došlo

k vydraženiu nehnuteľností v prospech pôvodného veriteľa a tým k čiastočnému plneniu za úpadcu (výtazok z exekúcie bol vo výške 3.821.260,- Sk). Zmena veriteľa podľa § 7 ods. 4 ZKV však za žiadnych okolností nenastala, nakoľko spoločnosť C. H., a.s. si svoju regresnú pohľadávku voči úpadcovi neprihlásila ako podmienenú v zmysle § 20 ods. 2 ZKV riadne a včas. Z obsahu spisu mal súd za preukázané, že spoločnosť C. H., a.s. poskytla úpadcovi ručenie na krytie úveru poskytnutého L., a.s. B., o čom svedčí notárska zápisnica zo dňa 13.03.2001. Dňa 23.05.2002 Krajský súd v Košiciach vyhlásil konkurz na majetok úpadcu C. H. H., a.s., pričom v uznesení o vyhlásení konkurzu boli veritelia vyzvaní, aby si prihlásili svoje pohľadávky do prieskumného pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 05.08.2002. Po vyhlásení konkurzu L., a.s. B. v rámci exekučného konania vedeného voči ručiteľovi čiastočne (vo výške 126.842,59 Eur) uspokojila svoju pohľadávku z výtazku predaja nehnuteľností vo vlastníctve C. H., a.s. Spoločnosť C. H., a.s. si neprihlásila svoju pohľadávku ako podmienenú titulom ručenia v súlade s § 20 ods. 2 ZKV. Na základe takto zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia (§ 7 ods. 4 a § 20 ods. 2 ZKV) súd prvého stupňa skonštatoval, že nie sú splnené podmienky na vstup do konania spoločnosti C. H., a.s., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podala spoločnosť C. H., a.s. odvolanie. Navrhla napadnuté rozhodnutie (v odvolaní sa na viacerých miestach nesprávne uvádza „rozsudok“) alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že odvolací súd pripustí spoločnosť C. H., a.s. do konania na strane veriteľa. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je podľa odvolateľa nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolateľ poukázal na nález ÚS SR sp.zn. II US 6/00 z 13. marca 2003, podľa ktorého požiadavky zákona stanovené na odôvodnenie rozhodnutia súdu tvoria súčasť spravodlivého súdneho procesu a okrem práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, zodpovedajú aj práve na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozsudku a jeho odôvodnenia musí byť preto dôvodom na jeho zrušenie v odvolacom konaní. Namietal tiež porušenie § 157 ods. 2 OSP, v rozpore s ktorým je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia na viacerých miestach mimoriadne nepresvedčivé a nedostatočné. Prvostupňový súd sa mal vypoariadať so všetkými otázkami dôležitými pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade sa však vôbec nezaoberal tým, že pôvodne na oznámenie spoločnosti C. H., a.s. o čiastočnej zmene veriteľa pohľadávky (podanie zo dňa

22.02.2005, ktoré bolo zároveň doručované aj správcovi konkurznej podstaty a Ľ., a.s. B.) vôbec nereagoval a až na základe opätovnej žiadosti odvolateľa (podanie zo dňa 23.03.2011 a 01.07.2011), listom zo dňa 09.06.2011 odvolateľovi oznámil, že v spise sa nenachádza oznámenie o postúpení pohľadávky V., a.s. B. na spoločnosť C. H., a.s. H., ani oznámenie o tom, že ručiteľ C. H., a.s. H. splnil svoj záväzok voči V., a.s. B. a ani žiaden doklad resp. listina preukazujúca prechod pohľadávky. Preto nie je možné vykonať zmenu veriteľa na C. H., a.s. H.. Nemožnosť pripustenia odvolateľa do konania teda konkurzný súd odôvodňoval absenciou listinného dokladu preukazujúceho prechod pohľadávky. Odvolateľ však všetky listinné dôkazy na súd včas doložil (spolu s podaním zo dňa 22.02.2005) a právne svoje stanovisko podrobne odôvodnil tvrdením, že k prechodu pohľadávky došlo priamo zo zákona. Napriek tomu sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia s touto otázkou vôbec nevysporiadal a neodôvodnil ju. Odvolateľ ďalej nesúhlasí s právnym názorom prvostupňového súdu, že spoločnosť C. H., a.s. si svoju pohľadávku voči úpadcovi neprihlásila ako podmienenú v zmysle § 20 ods. 2 ZKV riadne a včas. Súd podľa odvolateľa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vzťahu medzi úpadcom, pôvodným veriteľom a ručiteľom, keď pohľadávku spoločnosti C. H., a.s. postavil do pozície „regresnej pohľadávky“. V danom prípade sa totiž odvolateľ zaručil za záväzok zo zmluvy o úvere, ktorá je v zmysle § 261 ods. 1 písm. d/ OBZ absolútnym obchodno-právnym vzťahom. Právny vzťah z úverovej zmluvy sa teda spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorý vo svojej tretej časti, diel VI, oddiel 3 obsahuje komplexnú a kompletnú právnu úpravu ručenia, týkajúcu sa obchodno-právnych vzťahov, vrátane tzv. absolútnych obchodov. Preto v súlade so zásadou špeciality nemožno na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia o ručení podľa Občianskeho zákonníka. Odvolateľ poukázal na to, že Občiansky a Obchodný zákonník priznávajú v otázke ručenia jednotlivým účastníkom v časti odlišné právne postavenie. Kým Občiansky zákonník v ustanovení § 550 hovorí iba o tom, že „ručiteľ, ktorý splnil dlh, je oprávnený od dlžníka požadovať náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi“, podľa ustanovení Obchodného zákonníka dochádza momentom splnenia záväzku ručiteľom v dôsledku zákonnej cesie upravenej v § 308 k zásadnej zmene postavenia ručiteľa, ktorý nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a dochádza k zániku jeho záväzku voči pôvodnému veriteľovi. Ide o tzv. subrogáciu (vstup ručiteľa do práv a právneho postavenia veriteľa vo vzťahu k hlavnému dlžníkovi). Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že sa nejedná o „regresný nárok“ C. H., a.s. voči úpadcovi, ale že v zmysle § 308 OBZ ručiteľ priamo nadobudol voči dlžníkovi práva veriteľa. Preto nebolo povinnosťou ručiteľa prihlásiť si svoj nárok ako podmienenú pohľadávku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), dospel k záveru, že odvolanie spoločnosti C. H., a.s. je dôvodné a napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach treba zrušiť.

Odvolací súd sa stotožnil s výhradami odvolateľa v tej časti, v ktorej tento namietal nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Nedostatky sa pritom týkajú nielen skutkových zistení, ale predovšetkým právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prakticky absentuje.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia mala spoločnosť C. H., a.s. podaním zo dňa 22.02.2005 požiadať konkurzný súd o zmenu veriteľa pohľadávky. Také podanie sa však v spise Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6K/51/2002 nenachádza, aspoň nie jeho rovnopis (originál). Nachádza sa tam (na č. l. 534 spisu) iba jeho fotokópia, pripojená k podaniu zo dňa 08.07.2011, označenému ako „Žiadosť o vydanie potvrdenia – urgencia“. Tomuto podaniu predchádzalo podanie C. H., a.s. zo dňa 23.03.2011 (č. l. 525a spisu), ktorým sa táto spoločnosť domáhala, aby jej konkurzný súd vydal potvrdenie o tom, že sa stala veriteľom úpadcu s právom na oddelené uspokojenie pohľadávky vo výške 3.821.260,- Sk, resp. o zaslanie odpisu zoznamu pohľadávok, z ktorého by bola táto zmena zrejmalá. Odvolávala sa pritom na svoje podanie zo dňa 22.02.2005, ktorým mala konkurznému súdu oznámiť čiastočnú zmenu veriteľa pohľadávky pôvodne prihlásenej L., a.s. B. Súd túto žiadosť vybavil prípisom zo dňa 09.06.2011 (č. l. 529), ktorým žiadateľovi oznámil, že v spise sa nachádza oznámenie o zmene účastníka konkurzu z pôvodného V., a.s. na nového veriteľa C. H. a.s., H., avšak žiadne oznámenie o postúpení pohľadávky V., a.s. na spoločnosť C. H., a.s. H., ani oznámenie, že ručiteľ C. H., a.s. H. splnil svoj záväzok voči V., a.s., pričom ani veriteľ V., a.s. túto skutočnosť súdu neoznámil. Voči takémuto spôsobu vybavenia svojej žiadosti C. H., a.s. namietal už spomínaným podaním zo dňa 08.07.2011, ktorým sa opätovne domáhal toho, aby konkurzný súd vykonal čiastočnú zmenu zápisu veriteľa V., a.s., B. na C. H., a.s. a zaslal mu potvrdenie o vykonaní tejto zmeny. V prílohe potom súdu doručil fotokópiu svojho podania zo dňa 22.02.2005 (bez príloh) vrátane fotokópií podacích lístkov pošty. Uvedené malo preukazovať, že čiastočná zmena veriteľa pohľadávky bola v roku 2005 oznamovaná nielen konkurznému súdu ale aj správcovi konkurznej podstaty a pôvodnému veriteľovi. Na základe tohto podania potom súd zaslal výzvu V., a.s., aby v lehote 10 dní doručila súdu všetky doklady, na základe ktorých malo dôjsť k prechodu časti pohľadávky z pôvodne

označeného veriteľa Ľ., a.s. na nového veriteľa C. H., a.s. H., konkrétne notársku zápisnicu, zmluvu o ručení a s ňou súvisiace listiny, uznesenie o schválení príklepu, ako aj sumár výťažku exekučnej dražby. Podobnú výzvu súd neskôr adresoval aj novému správcovi konkurznej podstaty Ing. E. Č. a spoločnosti C. H., a.s. Spoločnosť C. H., a.s. požadované doklady napokon súdu dňa 19.10.2011 aj predložila (č. l. 543 – 560 spisu). Nový správca konkurznej podstaty súdu oznámil (č. l. 541), že v ním prevzatej písomnej agende od predchádzajúceho správcu JUDr. A. K. sa nenachádzajú žiadne doklady spoločnosti C. H., a.s., ktorými by táto požadovala vstup do konania popri pôvodnom veriteľovi Ľ., a.s. K samotnej žiadosti sa potom vyjadril tak, že ani teoreticky nie je možné, aby bola spoločnosť C. H., a.s. účastníkom konkurzného konania úpadcu na základe ňou prezentovanej právnej konštrukcie. K plneniu C. H., a.s. z titulu ručenia došlo v exekučnom konaní ešte pred vyhlásením konkurzu, preto jediný spôsob, ako sa táto spoločnosť mohla stať účastníkom konkurzného konania úpadcu, by bola riadne a včas podaná prihláška pohľadávky vzniknutej na základe regresného nároku za realizované plnenie ručiteľského záväzku. Oslovená V., a.s. zaslala súdu vyjadrenie (č. l. 538), v ktorom sa doslova uvádza, že: „Oznámením zo dňa 22.02.2005, adresovaným Krajskému súdu v Košiciach, sa spoločnosť C. H., a.s. ako ručiteľ (a záložný dlžník) domáhala v konkurznom konaní vykonania zmeny v osobe veriteľa a uspokojenia z titulu regresu v zmysle § 308 ObZ. Podľa tvrdenia spoločnosti C. H., a.s. totiž v rámci exekučného konania, vedeného voči ručiteľom povereným súdnym exekútorom Mgr. I. P. pod sp.zn. Ex 106/02-IP, došlo k vydraženiu identifikovaných nehnuteľností v prospech pôvodného veriteľa (výťažok vo výške 3.821.260,- Sk), a teda k čiastočnému plneniu za úpadcu.“ Toto vyjadrenie zo dňa 25.08.2011 bolo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia interpretované tak, ako keby V., a.s. uspokojenie svojej pohľadávky vo výške 3.821.260,- Sk potvrdila. V skutočnosti však V., a.s. túto skutočnosť ani nepotvrdila, ani nevyvrátila. Odvolaciemu súdu teda nie je jasné, na základe čoho dospel prvostupňový súd ku skutkovému zisteniu, že citujem: „Po vyhlásení konkurzu Ľ., a.s. B. v rámci exekučného konania vedeného voči ručiteľovi C. H., a.s. H. čiastočne uspokojila svoju pohľadávku, a to z výťažku predaja nehnuteľností, ktoré boli vo vlastníctve spoločnosti (ručiteľa) C. H., a.s. H. vo výške 3.821.260,- Sk (126.842,59 Eur).“

Okrem vyššie opísaného, zmätočne pôsobiaceho procesného postupu prvostupňového súdu možno mať výhrady aj voči jeho právnomu posúdeniu predmetnej veci. V napadnutom rozhodnutí sa právne posúdenie veci obmedzilo len na citáciu ustanovení § 7 ods. 4 ZKV a § 20 ods. 2 ZKV, čo nemožno považovať za postačujúce. Vzhľadom k tomu, že Občiansky

súdny poriadok nemá špeciálne ustanovenie o tom, „ako má vo všeobecnosti vyzerat' odôvodnenie uznesenia“, je potrebné v zmysle § 167 ods. 2 OSP primerane aplikovat' ustanovenia § 157 ods. 2 až 4 OSP o obsahu odôvodnenia rozsudku. Aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktoré má formu uznesenia, teda musí byt' zrejmé, „ako súd vec právne posúdil“. Pod právnym posúdením veci sa rozumie podradenie zisteného skutkového stavu pod určitý právny predpis. V rámci právného posúdenia veci by mal súd nielen citovat' použitý právny predpis ale podat' aj jeho stručný výklad a objasniť, na základe čoho dospel k záveru, že práve tento právny predpis treba aplikovat' na zistený skutkový stav. V danom prípade však z rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejmé ani to, či súd skutočne rozhodoval v zmysle § 7 ods. 4 ZKV, keďže výroková časť rozhodnutia tomu nezodpovedá. Nezodpovedá zákonnej formulácii „súd rozhodne o nepripustení zmeny účastníkov konkurzu“. Podobne sa v záhlaví napadnutého uznesenia uvádza, že súd rozhodol o „návrhu spoločnosti C. H., a.s. na vstup do konania“ a v odôvodnení zase, že „súd mal za to, že nie sú splnené podmienky na vstup do konania spoločnosti C. H., a.s.“ Zmena účastníka konania a vstup do konania sú pritom dve rozdielne procesné situácie. V prípade zmeny doterajší účastník z konania vystúpi a na jeho miesto nastúpi niekto iný, v prípade vstupu do konania sa nový subjekt stáva účastníkom konania popri doterajších účastníkoch. Zmena teda znamená v podstate procesné nástupníctvo, kým vstup do konania rozšírenie doterajšieho okruhu účastníkov. Zmena môže byt' aj čiastočná, napr. v dôsledku postúpenia len časti pohľadávky, v takom prípade postupca síce ostáva účastníkom konania, avšak v postúpenej časti pohľadávky sa namiesto neho stáva účastníkom postupníka. Zákon o konkurze a vyrovnaní má špeciálnu úpravu len pokiaľ ide o zmenu účastníka, konkrétne veriteľa, v dôsledku prevodu alebo prechodu v konkurze uplatnenej pohľadávky, ku ktorému došlo na základe zmluvy alebo priamo zo zákona (§ 7 ods. 4 ZKV). Pokiaľ ide o vstup ďalšieho účastníka do konania, takáto špeciálna úprava v zákone o konkurze a vyrovnaní neexistuje, ďalší veriteľ „vstupuje“ do konania jednoducho tým, že si svoju pohľadávku uplatní na súde alebo u správcu (§ 7 ods. 2 ZKV). Formulácie použité súdom prvého stupňa (v záhlaví, vo výroku, ako aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia) teda oprávnene vzbudzujú pochybnosti o tom, či súd skutočne posúdil podania spoločnosti C. H., a.s. ako oznámenie skutočnosti, že došlo k zmene veriteľa pohľadávky zo zákona. V takom prípade by sa totiž súd nevyhnutne musel zaoberať otázkou, či odvolateľom tvrdené skutočnosti (čiastočné plnenie dlhu ručiteľom za úpadcu, ku ktorému došlo v čase po vyhlásení konkurzu) sú spôsobilé takú zmenu veriteľa prihlásenej pohľadávky spôsobiť a ak áno, či pripojené listinné dôkazy zmenu veriteľa pohľadávky, ktorá mala nastať ex lege, preukazujú. A len ak by súd dospel k záveru, že k zmene veriteľa dôjst'

nemohlo (lebo právny názor oznamovateľa je nesprávny) alebo síce (teoreticky) mohlo, ale v posudzovanom prípade sa tak nestalo, prípadne oznamovateľ o tom nepredložil listinné dôkazy alebo tieto zmeny veriteľa nepreukazujú, potom by do úvahy prichádzalo uznesenie v zmysle § 7 ods. 4 ZKV, ktorým súd zmenu veriteľa nepripustí. Súd však miesto toho riešil to, či si spoločnosť C. H., a.s. prihlásila svoju pohľadávku voči úpadcovi ako podmienenú v zmysle § 20 ods. 2 ZKV do skončenia prieskumného pojednávania. Odhliadnuc od toho, že ani v tomto prípade súd nepodal žiadny výklad citovaného ustanovenia § 20 ods. 2 ZKV a neobjasnil, v čom vidí „podmienenosť“ pohľadávky odvolateľa, je otázka prihlásenia či neprihlásenia pohľadávky pri rozhodovaní o zmene konkurzného veriteľa irelevantná. Ak je totiž právny názor odvolateľa správny, potom to znamená, že odvolateľ sa stal novým veriteľom pohľadávky, ktorá už raz bola prihlásená pôvodným veriteľom.

Z uvedeného vyplýva, že súd sa otázkou zmeny veriteľa pohľadávky, ktorú si do konkurzu na majetok úpadcu pôvodne prihlásila L., a.s. B. (teda tým, čo malo byť predmetom konania), vôbec nezaoberal, čo podľa názoru odvolacieho súdu možno hodnotiť tak, že účastníkovi sa týmto postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v konaní pred súdom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, ku ktorému došlo v dôsledku určitého procesného postupu prvostupňového súdu, je v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP vždy dôvodom na to, aby rozhodnutie, vydané v takom konaní, bolo v odvolacom konaní zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie (§ 221 ods. 2 OSP). Spoločnosť C. H., a.s. síce nezodpovedá definícii účastníka konkurzu v zmysle § 7 ZKV, súd ale rozhodoval o jej návrhu, preto v tejto časti konania ju možno považovať za účastníka.

Okrem uvedeného je tu aj ďalší dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, keďže súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. (ktorý tento dôvod pre zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia zaviedol s účinnosťou od 15. októbra 2008) podľa tohto ustanovenia odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa len vtedy, ak tento tzv. „úplne zlyhá“. To znamená, že tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke je jeho rozhodnutie nesprávne. Za nesprávne právne posúdenie veci na účely aplikácie tohto ustanovenia považoval zákonodarca stav, kedy súd prvého stupňa nepoužil správne ustanovenie právneho

predpisu. Použit' správne ustanovenie právneho predpisu však neznamená iba opísať jeho dikciu, ale tiež priradiť ho k zistenému skutkovému stavu, čo sa v tomto prípade nestalo. Úlohou odvolacieho súdu totiž nie je nahrádzať chýbajúce právne posúdenie veci zo strany prvostupňového súdu vlastným. Odvolací súd má za povinnosť zistiť (ak sa toho odvolateľ domáha), či súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke správne, pričom môže na základe zisteného skutkového stavu (prípadne doplneného vlastným dokazovaním) dospieť aj k odlišnému právnemu posúdeniu veci. To ale nezabavuje súd prvého stupňa povinnosti vec posúdiť aj po právnej stránke a príslušné závery uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. V danom prípade však súd prvého stupňa k tvrdenej zmene veriteľa pohľadávky žiadne právne stanovisko (ktoré by mohlo byť odvolacím súdom preskúmané) nezaujal. Okrem chýbajúceho právneho posúdenia veci odvolací súd vytýka súdu prvého stupňa aj nedostatky v rámci zistenia skutkového stavu veci (ako sa uvádza vyššie).

Keďže v prejednávanej veci bola preukázaná existencia dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP, odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 a 2 OSP).

V novom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP). Jeho úlohou bude posúdiť podania spoločnosti C. H., a.s. v zmysle § 7 ods. 4 ZKV ako oznámenie o zmene konkurzného veriteľa a prípadne znova rozhodnúť (ak dospeje k záveru, že k zmene veriteľa nemohlo dôjsť príp. nedošlo, alebo táto nebola oznamovateľom riadne preukázaná), pričom v takom prípade je povinný svoje uznesenie riadne odôvodniť za primeraného použitia § 157 ods. 2 OSP.

Odvolací senát rozhodol v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 17. mája 2012

JUDr. Štefan Šatka, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.